

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΟΝΕΜΟΜΕΝΩΝ ΤΙΜΗΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΚΗΡΥΣΣΟΜΕΝΩΝ ΝΕΩΝ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Κ. ΟΡΛΑΝΔΟΥ

ΚΑΙ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΝ ΤΗΣ 28^{ης} ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957

Παρά τὰ ἄμεσα αὐτῆς ἐπιστημονικά ἔργα, ἅτινα λεπτομερῶς ἐξέ-
θηκεν ὑμῖν ὁ ἀξιότιμος Πρόεδρος, ἡ Ἀκαδημία ἐξηκολούθησε καὶ κατὰ
τὸ 1957 ἐφαρμόζουσα τὸ διεθνὲς πλέον καὶ ὠφελιμώτατον σύστημα τῆς
διὰ βραβείων καὶ ἄλλων ἀναγνωρίσεων ἐνισχύσεως τῆς πνευματικῆς ἐρ-
γασίας καθόλου, εἴτε ἐν τῇ θεωρίᾳ εἴτε ἐν τῇ πράξει καὶ καθ' οἴανδήποτε
αὐτῆς ἐκδήλωσιν.

Τὴν ἀγαθὴν ταύτην παράδοσιν ἀκολουθοῦν τὸ ἀνώτατον τοῦτο πνευ-
ματικὸν ἴδρυμα τῆς Χώρας ἀπονέμει σήμερον τὰς ἐξῆς διακρίσεις:

Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ μετ' ἀπόφασιν
τῆς *Ὀλομελείας ἐκφράζεται:*

1) Εὐφημος μνεῖα εἰς τὸν **Δημήτριον Στάμου**, διευθυντὴν τοῦ δη-
μοτικοῦ σχολείου Ὀμορφοχωρίου Λαρίσης, διότι ἐφύτευσεν εἰς θέσιν Ὀμορ-
φοχώριον χιλίας κυπαρίσσους εἰς ἀναδασωτέαν ἕκτασιν ἐνὸς στρέμματος,
ἅπαντα δὲ τὰ δενδρύλλια ηὐδοκίμησαν, ὑλοτομούμενα δὲ μετὰ πάροδον
ὀλίγων ἐτῶν θὰ ὠφελήσωσι τὸ Κράτος κατὰ 600.000 δραχμῶν. Σημειωτέον
δ' ὅτι ὁ Στάμου, ὑπηρετῶν ἄλλοτε εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Παλαιοπύρ-
γου Λαρίσης, εἶχε φυτεύσει 1.300 λεύκας ἐπὶ τῶν πρανῶν προστατευτικοῦ
ἀναχώματος τοῦ Πηνειοῦ, πλησίον τοῦ οἰκισμοῦ Παλαιοπύργου. Τοιαῦτα
φυτεύσεις εἶναι πάσης τιμῆς ἀξιαί, ἐπειδὴ βελτιώνουσι τὰ ἄδενδρα το-
πεῖα ἀπὸ τε αἰσθητικῆς καὶ ὑγιεινῆς ἀπόψεως.

Ἀπονέμεται:

2) Ἑπαινος εἰς τὸν κ. **Χρήστον Σταθαῖτον**, διευθυντὴν τῆς κλινι-
κῆς χειρουργικῆς θώρακος τοῦ θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός», διὰ τὴν

ἐπιδειχθεῖσαν ἐν συνεδρίᾳ τῆς Ὀλομελείας ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γ. Ἰωακείμογλου κινηματογραφικὴν ταινίαν, ἀποτελοῦσαν ἀξιόλογον ἐπιστημονικὴν συμβολήν, ἐπειδὴ περιλαμβάνει ἰδίᾳς διαγνωστικὰς καὶ χειρουργικὰς μεθόδους τοῦ κ. Σταθάτου.

3) Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Κωνσταντῖνον Ἀλιφιερᾶκην**, ἄλλοτε ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς Β' σχολικῆς περιφέρειας Ρεθύμνης καὶ ἤδη Σητείας, διὰ τὰς παρ' αὐτοῦ καταβαλλομένας προσπάθειας πρὸς τόνωσιν τοῦ ἠθικοῦ τῶν γεωργῶν καὶ διαφώτισιν αὐτῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ ἀνακοπῆς τοῦ πρὸς τὰς πόλεις ρεύματος αὐτῶν. Οὕτω παρὰ τὴν ἀντίθετον γνώμην τῶν συγχωρίων του, ὁ κ. Ἀλιφιερᾶκης εἰς τὸ χωρίον τῆς καταγωγῆς του Καλαμίτσιον - Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀποκορώνου, μετέτρεψε μὲ πολὺν κόπον καὶ μὲ τὰς οἰκονομίας αὐτοῦ τε καὶ τῆς ἐπίσης ἐργαζομένης συζύγου του ἄγονον χέρσον ἀγρὸν εἰς ποτιστικὸν κήπον κитρεῶν τεσσάρων στρεμμάτων, ὕψωσε δὲ τὸ ὕδωρ δι' ἀντλίας εἰς ὕψος 20 μέτρων καὶ διωχέτευσεν αὐτὸ διὰ σωληνώσεως 200 μέτρων. Τὸ παράδειγμα αὐτοῦ μιμούμενοι οἱ συγχώριοι αὐτοῦ ἐφύτευσαν χιλιάδας κитρεῶν καὶ προέβησαν ἐπιτυχῶς εἰς παρόμοια γεωργικὰ ἔργα, κατωρθώθη δ' οὕτω ἡ ἐπέκτασις τῆς κитρεοκαλλιέργειας, ὀφειλομένη κατὰ μέγα μέρος εἰς τὸν Ἀλιφιερᾶκην, οὐ μόνον ἐντὸς τῆς κοινότητος Καλαμιτισίου - Ἀλεξάνδρου ἀλλὰ καὶ πολὺ πέραν αὐτῆς.

4) Ἐπαινος εἰς τὸν ἱατρὸν κ. **Κωνσταντῖνον Μουτζιθρόπουλον**, διὰ τὸ σύγγραμμα αὐτοῦ «*Καρδιολογία - Παθήσεις τῶν στεφανιαίων ἀγγείων - Ἐμφράγματα - Ἀνεπάρκεια στεφανιαίων*», διότι κατῶρθωσε νὰ περισυλλέξη εἰς ὀγκώδη τόμον, παρὰ τὰς ὕφισταμένας δυσχερείας, πᾶν ὅ,τι ἄξιον λόγου ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων θεμάτων, προσθέσας καὶ τὰς ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ πείρας ἀπορροεούσας ἀξιολόγους παρατηρήσεις.

5) Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Σπυρίδωνα Κ. Παράσχην**, μηχανικὸν δενδρολόγον, προῖστάμενον κήπων καὶ δενδροφυτεύσεων τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, διὰ τὴν συμβολήν αὐτοῦ εἰς τὸν καλλωπισμὸν τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τῆς Εἰδομένης καὶ τῶν λοιπῶν σταθμῶν τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀπὸ Εἰδομένης μέχρι Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ διὰ τὴν διὰ τῶν ἐργασιῶν του ἀνάδειξιν καὶ ἀξιοποίησιν τοῦ ἑλληνικοῦ πρασίνου.

6) Τὸ βραβεῖον *Θεοδώρου Ἀρεταίου* ἐκ δρχ. 10.500, διὰ τὴν καλλιτέ-

ραν ανέκδοτον μελέτην περί τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἐν Ἑλλάδι, ἀπονέμεται εἰς τὴν κυρίαν **Θάλειαν Ποταμιάνου-Δέρβου**, διδάκτορα τῆς ἰατρικῆς, διὰ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἀξιόλογον μελέτην αὐτῆς περί ἀλκοολισμοῦ ἐν Ἑλλάδι καὶ τῶν μέσων τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τὴν φέρουσαν τὴν χαρακτηριστικὴν ρῆσιν «Μὴ θεῶρει τὸν οἶνον ὅτι κοκκινίζει, ὅτι δίδει τὸ χρῶμα αὐτοῦ εἰς τὸ ποτήριον, ὅτι καταβαίνει εὐαρέστως, ἐν τῷ τέλει αὐτοῦ δάκνει ὡς ὄφεις καὶ κεντρίζει ὡς βασιλίσκος».

*

Β') Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας*, ἐκφράζεται :

1) Εὐφημος μνεῖα εἰς τοὺς δημοδιδασκάλους α') **Δημήτριον Βλαχιᾶν** τοῦ β' δημοτικοῦ σχολείου Κορυδαλλοῦ, β') **Σπυρίδωνα Κασσαβετήν** τοῦ 12ου δημοτικοῦ σχολείου Νικαίας καὶ γ') **Νικόλαον Χατζῆν** τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Ἀγίας Βαρβάρας τῆς Β' περιφερείας Ἀθηνῶν, δι' ἀξιόλογον συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ ἀναλφαβητισμοῦ.

Ἀπονέμονται δέ :

2) Ἐπαινος εἰς τὸν **Γεώργιον Δ. Παναγόπουλον**, κάτοικον Αἰγίου, διὰ τὴν ἐνθουσιώδη καὶ ἀνιδιοτελεῆ συμβολὴν του εἰς τὴν μουσικὴν καὶ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐν γένει πρόδοον τῆς πόλεως τοῦ Αἰγίου.

3) Βραβεῖον εἰς τὸν **Κωνσταντῖνον Καλαντζῆν**, διὰ τὴν συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν διελεύκανσιν τῆς νεωτάτης ἑλληνικῆς ἱστορίας, ἥτοι τὴν συγγραφὴν τοῦ χρονικοῦ τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐπιτυχῶς ἀναπτύσσεται ἡ κρίσις αὐτοῦ, παρατίθενται τὰ μεταξὺ τοῦ Ἄγγλου καὶ τοῦ Ἑλλήνος πρωθυπουργοῦ διαμειφθέντα μηνύματα καὶ περιγράφεται μετ' ἀκριβείας καὶ παραστατικῶν λεπτομερειῶν, ἐπαληθευμένων ἐκ τῶν γεγονότων, ἡ πάλη μεταξὺ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν εἰς τὴν Κυβέρνησιν μετεχόντων ἐαμοκομμουνιστῶν ἀρχηγῶν.

4) Βραβεῖον εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Ἐκδοτικὸν Οἶκον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐκδόσεις Ἀθηνῶν», διὰ τὰ ἐκδοθέντα ὑπ' αὐτοῦ δύο μετ' ἐγχρῶμων πινάκων τεύχη ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν, τοῦ μὲν πρώτου «*Μαρουήλ Πανσέληνος*», τοῦ δὲ δευτέρου «*Βυζαντινὰ μνημεῖα Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας*». Τὰ τεύχη ταῦτα μὲ τὴν ἐπιτυχή καλλιτεχνικὴν ἐμφάνισίν των εἶναι ἀπόδειξις τῆς προόδου τῆς ἑλληνικῆς τυπογραφίας, ἥτις καθίσταται ὁσημέραι ἐφάμιλλος τῶν ξένων ἐκδόσεων. Ἡ ἀκριβὴς ἀναπαράστασις τῶν βυζαντινῶν μνημείων ζω-

γραφικής, ή έπιτυχής απόδοσις τών χρωμάτων και της ύφης της πατρο- παραδότου βυζαντινής τέχνης, ως και ή προτασσομένη λεπτομερής έρ- μηνεία τών μνημείων υπό ειδικών μελετητών, δίδουν εις τας έκδόσεις αυ- τας μίαν άνωτέραν ποιότητα, ήτις περιποιεί τιμήν εις τήν Έλληνικήν έκ- δοτικήν προσπάθειαν και ιδίως εις ένα τομέα, όστις συντελεί εις τήν προβολήν τών έλληνικών μνημείων τέχνης και εις τό διεθνές κοινόν, τό όποϊον έσχάτως ένδιαφέρεται πολύ δια τά βυζαντινά έργα τέχνης.

5) Βραβεϊόν εις τόν κ. **Πέτρον Π. Καλονάρον**, δια τό έργον αύτου «*Η ιερά μονή της Ύπεραγίας Θεοτόκου, ή επιλεγομένη Βαρνάκοβα*». Τό έργον τουτο άποτελεί άξιόλογον συνθετικήν ιστορικήν μονογραφίαν περί της μονής Βαρνάκοβας, στηριζομένην εις πηγάς και βοηθήματα, πρό πάντων δέ εις προσωπικάς έρεύναις και παρατηρήσεις του συγγραφέως, γενο- μένας κατά τας επανειλημμένας έπιτοπίους έπισκέψεις αύτου. Ο συγ- γραφεύς εΐναι φιλόλογος, ευφήμως γνωστός και έξ άλλων πολλών δημο- σιευμάτων ιστορικών, λαογραφικών, περιγραφικών και ταξειδιωτικών, ως και εκ της έκδόσεως έμμέτρων και ιστορικών κειμένων, οΐα εΐναι ή και εις τήν Ευρώπην διαδοθεΐσα και επαινεθεΐσα έκδοσις τών «Χρονικών του Μορέως» και του «Βασιλείου Διγενή Ακρίτα».

6) Τό βραβεϊόν της έν Αμερικη Δωδεκανησιακής Νεολαίας εκ δρχ. 5.280 πρός συγγραφην βιβλιογραφίας της Δωδεκανήσου άπονέμεται εις τόν κ. **Νικόλαον Μαυρήν**, δια τήν υποβληθεΐσαν έργασίαν τήν φέρου- σαν τό ρητόν «*Αΐέν άριστεύειν*». Ο συγγραφεύς άναφέρει τας μέχρι τουδε δημοσιευμένας βιβλιογραφίας καθώς και κρίσεις περί του περιεχομένου αυτών, εκθέτει τόν τρόπον, καθ' όν ειργάσθη και τήν μέθοδον ήν ήκο- λούθησεν. Έπεσκέφθη και ήρέυνησεν όλας τας μεγάλας έν Ελλάδα βι- βλιοθήκας, καθώς και τας σπουδαιότερας της Ευρώπης και της Αμερι- κής, έξήτασεν 800 περιοδικά και κατέγραψε βιβλία 11 γλωσσών. Η κατά- ταξις της ύλης έγινε συμφώνως πρός τους όρους της προκηρύξεως, ως και ή κατ' εΐδος διαίρεσις και κατάταξις τών λημμάτων κατά ύποδιαιρέ- σεις ειδικωτέρας και λεπτομερείς, πράγμα τό όποϊον βοηθεΐ τόν μελετη- τήν εις τό νά εύρίσκη άμέσως και άκόπως τό ζητούμενον βιβλίον, βοη- θούμενος και από τους έν τέλει παρατιθεμένους πίνακας όνομάτων συγ- γραφέων και περιοδικών. Ο συγγραφεύς γενικώς ειργάσθη με ζήλον, μέ-θοδον και εύσυνειδησίαν δια νά άνταποκριθῆ εις τήν έπιθυμίαν της φιλο- πάτριδος έν Αμερικη Δωδεκανησιακής Νεολαίας, παρέχων έργον πολύ

πλουσιώτερον καὶ ἀρτιώτερον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν περὶ Δωδεκανήσου βιβλιογραφικῶν πονημάτων.

7) Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπονέμει τὸ ἀργυροῦν αὐτῆς μετάλλιον εἰς τὴν κυρίαν **Ἑλένην Σταθάτου**, ἡ ὁποία, συνεχίζουσα τὰς παραδόσεις τῶν μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ Ἔθνους, ἐδώρησεν εἰς τὸ Κράτος τὴν πολυτιμοτάτην αὐτῆς συλλογὴν χρυσῶν καὶ ἄλλων ἀντικειμένων τῆς ἀρχαιότητος, κατατεθεῖσαν ἤδη εἰς εἰδικὴν αἵθουσαν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Ἡ δωρεὰ τῆς κ. Σταθάτου εἶναι ὄντως ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας, διότι δὲν προσφέρει μόνον εἰς τὴν πατρίδα ἀνεκτιμήτους θησαυρούς, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ παράδειγμα θαυμαστὸν πρὸς μίμησιν εἰς τοιαύτας πράξεις εὐγενοῦς καὶ ἐθνικῆς συμπεριφορᾶς. Ἡ κ. Σταθάτου ὡς πνευματικὸς ἄνθρωπος ἐφρόντισεν ἐπὶ πλέον νὰ κάμῃ προσιτὴν ἐγκαίρως τὴν ἀνεκτίμητον αὐτῆς συλλογὴν οὐ μόνον διὰ τῆς ἐκθέσεως αὐτῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Ἀρχαιολογικῷ Μουσείῳ ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς δημοσιεύσεως ὑπὸ εἰδικῶν ἐπιστημόνων τοῦ ἐκλεκτοῦ περιεχομένου αὐτῆς.

★

Γ') Μετὰ γνώμην τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ τῶν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ μετ' ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1) Ἐπαινος εἰς τὰς **μαθητρίδας τῆς ἐβδόμης Τάξεως τοῦ Ἀρσακείου - Τοσιτσείου Γυμνασίου Ἀθηνῶν τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἐταιρείας**, αἱ ὁποῖαι ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ διακεκριμένου φιλολόγου καὶ καθηγητοῦ τῶν κ. Νικολάου Παπαδοπούλου, ἀνέλαβον νὰ ἀσχοληθῶσιν εἰδικώτερον πῶς περὶ τὴν μελέτην καὶ ἐρμηνεῖαν τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν καὶ προέβησαν, εἴτε ἰδιαίτερος ἐκάστη, εἴτε ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἀλλήλων εἰς ἀνάλυσιν καὶ χαρακτηρισμὸν τῶν κυριωτέρων ἡρώων καὶ ἄλλων προσώπων τοῦ Ὀμήρου καὶ εἰς ἐξέτασιν διαφόρων σχετικῶν ζητημάτων. Αἱ ἰδιαίτεροι δὲ αὐταὶ ἦ καὶ συλλογικαὶ ἐργασίαι ἀπετέλεσαν ὥρατον βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἡ Ὀμηρικὴ Ἑλλάς*».

2) Ἐπαινος εἰς τὸν κ. **Σπυρίδωνα Α. Βοβολίνην**, διὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἴκοσι τέσσαρα συναπτὰ ἔτη ἐκδιδόμενον περιοδικὸν σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον «*Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις*». Τὸ περιοδικὸν τοῦτο προσφέρει ἀξιολόγους ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἐλληνικῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων, κατὰ κύριον δὲ λόγον τῶν ἀφορώντων εἰς τὸν σπουδαιότατον κλάδον τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας.

3) Έπαινος εἰς τὸν κ. Γεώργιον Μαντζαβράκον, διὰ τὴν κοινωφελῆ δρᾶσιν αὐτοῦ συντελέσαντος ὅλως ἀνιδιοτελῶς εἰς τὴν ἀνέγερσιν καταλλήλων σχολικῶν διδασκηρίων εἰς 4 συνοικισμοὺς τοῦ Δήμου Γλυφάδας.

4) Έπαινος εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ἀνωτέραν σχολὴν «Βιομηχανικῶν Σπουδῶν», συμπληρώσασαν δεκαετὴ κοινωφελῆ μορφωτικὴν δρᾶσιν, τὸ μὲν διὰ τῆς διδασκαλίας καὶ εἰδικῆς μορφώσεως τῶν φοιτῶντων εἰς αὐτὴν, τὸ δὲ διὰ τῶν καλλιεργουμένων ἐν αὐτῇ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐρευνῶν, διαδιδόμενων διὰ τῆς ἐκδόσεως ἐπιστημονικῶν ἐπετηρίδων, περιοδικῶ καὶ ἄλλων βιβλίων.

5) Βραβεῖον εἰς τὸν κ. Ἰωάννην Διακίδην, κάτοικον Πατρῶν, διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἴδρυσιν καὶ λειτουργίαν τῆς Διακιδείου σχολῆς λαοῦ Πατρῶν καὶ τὴν ἐπὶ πολλὰς δεκαετηρίδας σπουδαιοτάτην ἐν γένει συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ μορφωτικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ τῶν Πατρῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπιστικὴν καὶ φίλαθλον αὐτοῦ δρᾶσιν.

6) Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἀπονέμει τὸ ἀργυροῦν αὐτῆς μετάλλιον μετὰ χρηματικῆς ἐνισχύσεως δρχ. 15.000 εἰς τὸν ἐν Φλωρίνῃ Κωνσταντῖνον Ἰωαννίδην, διδάσκαλον ἄλλοτε καὶ ἐπιθεωρητὴν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς τέως δούλης Μακεδονίας. Ὁ κ. Ἰωαννίδης καταγόμενος ἐκ Στρωμνίτης τῆς Μακεδονίας, ἐνθουσιώδης στρατιώτης, ὀλοψύχως ἀφωσιωμένος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν, ἔχων τὴν προσήκουσαν διδασκαλικὴν μόρφωσιν, ὑπηρέτησεν ἐπὶ 24 συναπτὰ ἔτη, ἤτοι ἀπὸ τοῦ 1890 μέχρι τοῦ 1914, ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ, ὡς διδάσκαλος ἀρχικῶς μέχρι τοῦ ἔτους 1907, καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἐπιθεωρητὴς τῶν ἑλληνικῶν δημοτικῶν σχολείων τῶν νομῶν Μοναστηρίου καὶ Φλωρίνης, προσκεκολλημένος παρὰ τοῖς αὐτόθι ἑλληνικοῖς προξενείοις. Παντοῦ ὅπου ὑπηρέτησεν, ὄχι μόνον ἐδίδασκε λίαν εὐδοκίμως, ἀλλ' ἀνέπτυξε καὶ σπουδαίαν ἐθνικὴν δρᾶσιν καὶ μάλιστα ἐν Μακεδονίᾳ, ἔνθα τότε ἔδρων ὠργανωμένοι προπαγάνδαι καὶ ἀνταρτικαὶ συμμορίαί: βουλγαρικαί, ρουμανικαί, ἄλβανικαὶ καὶ ἄλλαι, στρεφόμεναι πᾶσαι κατὰ τοῦ αὐτόθι ἑλληνισμοῦ. Ἐν μέσῳ προφανῶν κινδύνων ἀπὸ τῶν ἐχθρικῶν τούτων συμμοριῶν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν τουρκικῶν ἀρχῶν, διέτρεχεν ὁ Ἰωαννίδης ἄφοβος τὴν Μακεδονίαν, ἵνα μεταδίδη εἰς τοὺς ὑποδούλους ἀδελφοὺς τὴν φλόγα τῆς πίστεως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἰδέαν καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχείας ἀπελευθερώσεως, ἵνα ἐνθαρ-

ρόνη καὶ ἐνισχύη τοὺς διδασκάλους, τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προκρίτους, πολλομομένους λυσσωδῶς πανταχόθεν. Δυστυχῶς πᾶσαι αὗται αἱ ἐθνικαὶ ὑπηρεσίαι, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἐλησμονήθησαν καὶ ὁ ἐθνικὸς οὗτος ἐργάτης, ἄγων ἤδη ἡλικίαν 85 ἐτῶν, διαβιοῖ ἐν ἐλλεινῇ τρώγλῃ τῆς Φλωρίνης, ἐν ἄκρᾳ ἀθλιότητι, στερούμενος τῶν πάντων, μὴ τυχῶν οὐδεμιᾶς συντάξεως ἢ ἄλλης τινὸς προνοίας ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Ἡ ἀσεβὴς αὕτη ἐγκατάλειψις προεκάλεσε τὴν εὐλογον ἀγανάκτησιν τῶν γνωριζόντων τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν τῆς Μακεδονίας, οἵτινες διὰ δημοσιευθείσης ἐκκλήσεως τῶν ἐζήτησαν τὴν ἐρανικὴν συνδρομὴν «πρὸς ἀπάλυνσιν τῶν τελευταίων πικρῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς τοῦ πλέον δεδοξασμένου μάρτυρος τῆς ἐλευθερίας τῆς Μακεδονίας, ὅστις σήμερον κοιτάζεται εἰς ἓν ἀραχνιασμένον κελλίον τῆς πόλεως Φλωρίνης». Εἰς τὴν ἐκκλησίαν ταύτην τὸ εἰδικὸν Συμβούλιον τῆς ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἀπεκρίθη ἀμέσως, κατόπιν τῆς εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ ἤδη Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας κ. Παναγιώτου Πουλίτσα, καὶ προθύμως ἐνέκρινε εἰς αὐτὸν τὴν χορηγίαν ἐφ' ἅπαξ μὲν δραχμῶν πεντακισχιλίων (5.000), πρὸς θεραπείαν ἀμέσων ἀναγκῶν, δραχμῶν δὲ χιλίων (1000) μηνιαίως ὡς μικροῦ βοηθήματος πρὸς συντήρησιν.

Ἡ Ἀκαδημία ἐπὶ πλέον ἀπεφάσισεν ὅπως Ἐπιτροπὴ ἐκ μελῶν αὐτῆς μεταβαίνοῦσα εἰς Φλώριναν ἐπιδώσῃ ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ εἰς τὸν κ. Ἰωαννίδην τὸ μετάλλιον καὶ τοὺς συνοδεύοντας αὐτὸ οἰκείους τίτλους.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Καὶ ἤδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν προκήρυξιν τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν ἀμοιβῶν διὰ τῶν ὁποίων ἡ Ἀκαδημία ἐπιδιώκει κατ' ἔτος τὴν παρόρμησιν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἐκτὸς αὐτῆς ἐπιστημονικῶς κατὰ τε θεωρίαν καὶ ἐφαρμογὴν δρώντων, ὡς καὶ τῶν ἐργατῶν τῆς Τέχνης ἐν τῇ εὐρυτάτῃ αὐτῆς ἐννοίᾳ.

Προκηρύσσει λοιπὸν ἡ Ἀκαδημία τὰ ἐξῆς βραβεῖα :

Α' ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΘΕΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. **Βραβεῖον Δημητρίου καὶ Ἀνθῆς Αἰγινήτου**, δραχμῶν 5.000 διὰ πρωτότυπον μελέτην περὶ τῆς φύσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβεῖου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1960.

2. **Βραβεῖον τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς**

Τραπεζίης τῆς Ἑλλάδος, δραχμῶν 10.000, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον μελέτην περὶ τοῦ προβλήματος τῆς πλήρους ἀπασχολήσεως ἐν τῇ ἐλληνικῇ γεωργίᾳ. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1959.

3. **Βραβεῖον τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς Α.Ε.** εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Βλάχκαλη, δραχμῶν 17.600, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον μελέτην περὶ τῶν χρήσεων τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας διὰ κινητήριον δύναμιν καὶ ἔλξιν. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1960.

4. **Βραβεῖον τῆς Ἡλεκτρικῆς Ἐταιρείας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς Α.Ε.** εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Βλάχκαλη, δραχμῶν 17.600, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον μελέτην περὶ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τοῦ γεωργικοῦ πλοῦτου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1960.

Β' ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων, ἀπονεμόμενον εἰς Ἕλληνα λογοτέχνην ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ ἐγκατεστημένον, ὅστις πρὸς τῷ συνόλῳ τῆς προγενεστερας αὐτοῦ ἐργασίας συνέβαλε μεγάλως καὶ δι' ἔργου ἐκδοθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν τετραετῆ περίοδον ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν πρόοδον τῆς λογοτεχνίας ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου γενήσεται τῇ 25ῃ Μαρτίου τοῦ 1958.

Ἀριστεῖον τῶν Καλῶν Τεχνῶν, ἀπονεμόμενον εἰς Ἕλληνα καλλιτέχνην ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ ἐγκατεστημένον, ὅστις συνέβαλε μεγάλως δι' ἔργου συντελεσθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν τετραετῆ περίοδον ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν πρόοδον τῶν Καλῶν Τεχνῶν. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου γενήσεται τῇ 25ῃ Μαρτίου τοῦ 1958.

Ἀριστεῖον τῆς Μουσικῆς, ἀπονεμόμενον εἰς Ἕλληνα μουσικὸν ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλαχοῦ ἐγκατεστημένον, ὅστις πρὸς τῷ συνόλῳ τῆς προγενεστερας αὐτοῦ σπουδαίας ἐργασίας, συνέβαλε μεγάλως δι' ἔργου συντελεσθέντος κατὰ τὴν παρελθούσαν τετραετῆ περίοδον ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς τὴν πρόοδον τῆς μουσικῆς. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ Ἀριστείου γενήσεται τῇ 25ῃ Μαρτίου 1958.

1. **Βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν**, δραχμῶν 50.000 πρὸς συγγραφήν γενικῆς ἱστορίας τῆς νήσου Κύπρου. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου

γενήσεται κατά Δεκέμβριον τοῦ 1960. Τὸ βραβευθησόμενον ἔργον θὰ δημοσιευθῆ δαπάναις τῆς Ἀκαδημίας.

2. **Βραβεῖον Μιλτιάδου Α. Σταμούλη**, εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀναστασίου Κ. Π. Σταμούλη, δραχμῶν 10.000, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον μελέτην, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὰς βαρβαρικὰς κατὰ τῆς Θράκης ἐπιδρομάς, κατὰ τὴν βυζαντινὴν ἐποχὴν μέχρι τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται τῇ 25ῃ Μαρτίου 1960.

3. **Βραβεῖον Ἀθανασίου Πετσάλη-Διομήδους**, εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Διομήδους, δραχμῶν 5.000, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον πραγματείαν περὶ Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Μάρτιον τοῦ 1960.

4. **Βραβεῖον Νικολάου Καρόλου**, δραχμῶν 5.000 διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον μελέτην περὶ ἀποστραγγιστικῶν, ἀρδευτικῶν καὶ ἐν γένει ἐγγειοβελτικῶν ἔργων, γενομένων ἐν Μακεδονίᾳ ὑπὸ τοῦ Κράτους, ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως μέχρι σήμερον. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1959.

5. **Βραβεῖον Νικολάου Καρόλου**, δραχμῶν 5.000, διὰ τὴν καλλιτέραν ἐκδεδομένην ἢ ἀνέκδοτον μελέτην, τὴν ἀναφερομένην εἰς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν ἢ ἐθνολογίαν τῆς Μακεδονίας. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1959.

6. **Βραβεῖον Ἀδαμαντίου Κοραῆ**, δραχμῶν 3.000, πρὸς συγγραφὴν μελέτης περὶ τῶν ἐθνικῶν ἐνεργειῶν τοῦ Κοραῆ. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Μάρτιον τοῦ 1960.

7. **Βραβεῖον τοῦ ἐν Ἀθήναις Σωματείου «Δωρικὴ Ἀδελφότης»**, δραχμῶν 15.000, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον ἱστορίαν περὶ τῆς Δωρίδος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1960.

8. **Βραβεῖον τοῦ Δήμου Ἀλεξανδρείας τοῦ Νομοῦ Ἡμαθίας**, δραχμῶν 5.000, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον ἱστορίαν τῆς Ἀλεξανδρείας Ἡμαθίας, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1960.

9. **Βραβεῖα τοῦ Ἀρχηγείου τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς**, ἧτοι πρῶτον δραχ. 30.000, δεύτερον δραχ. 20.000 καὶ τρίτον δραχ. 10.000, διὰ τὴν καλλιτέραν ἀνέκδοτον συγγραφὴν περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ Σώματος τῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ μέχρι σήμερον. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1960.

Γ' ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

1. **Βραβείον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν**, δραχμῶν 15.000, ἀπονεμόμενον εἰς τὴν καλλιτέραν ἔκδοσιν ἔργου ἀρχαίου ἢ βυζαντινοῦ συγγραφέως ἠθικοῦ περιεχομένου. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1959.

2. **Βραβείον τοῦ ἐν Τήνῳ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας**, δραχμῶν 4.000 ἀπονεμόμενον εἰς τὸ καλλίτερον θεολογικὸν ἔργον τὸ τύποις ἐκδοθησόμενον ἐντὸς τοῦ 1958. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1959.

3. **Βραβείον Νικολάου Καρόλου**, κοινωνικῆς ἀρετῆς καὶ εὐποιΐας, δραχμῶν 8.000, ἀπονεμόμενον εἰς μεμονωμένα ἄτομα ἢ εἰς συντεταγμένας ὁμάδας ἀτόμων, τῶν ὁποίων ἢ δρᾶσις ἐν Μακεδονίᾳ εἶχεν ἀγαθὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνικῆς προνοίας καὶ εὐποιΐας ἐν τῇ γενικωτάτῃ τῆς λέξεως σημασίᾳ. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ βραβείου γενήσεται τῇ 25ῃ Μαρτίου τοῦ 1959.

*

Περαιῶν καὶ τὸν περὶ τῶν προκηρυσσομένων βραβείων λόγον ἐκφράζω τὴν εὐλαβῆ εὐγνωμοσύνην τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἡ Ἀκαδημία πρὸς τὴν **A. M. τὸν Βασιλέα**, ὅστις μετὰ τοῦ Διαδόχου τοῦ θρόνου ηὐδόκησε νὰ δείξῃ ἐκ νέου ἀμείωτον τὸ ὑψηλὸν Αὐτοῦ ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τῆς παρουσίας του νὰ δικαιώσῃ τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας καὶ νὰ κεντρίσῃ τὴν φιλοτιμίαν τῆς πρὸς νέαν συνέχειαν.

Βαθέως εὐγνώμων εἶναι ἐπίσης ἡ Ἀκαδημία καὶ πρὸς τοὺς κυρίους ὑπουργούς, οἱ ὅποιοι διὰ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας των διαπιστοῦσι τὴν σημασίαν, ἣν ἔχει ἡ Ἀκαδημία διὰ τὴν μέλλουσαν σταδιοδρομίαν τοῦ Ἕθνους πρὸς πραγμάτωσιν τῶν ὑψηλῶν σκοπῶν τοὺς ὁποίους πᾶς Ἕλλην πρέπει νὰ ἔχῃ, ἵνα ἡ Πατρίς ἡμῶν ἐξαρθῇ εἰς θέσιν ἀνταξίαν τῆς ἱστορίας τῆς.